BESCHRIJVING

VAN

HET WESTELIJKE GEDEELTE

VAN DE

ZUID- EN OOSTERAFDEELING VAN BORNEO

(DE AFDEELING SAMPIT EN DE ZUIDKUST) [1].

HET LAND.

De landstreek, die wij gaan beschrijven, beslaat eene oppervlakte van iets meer dan 1300 □ geograph. mijlen, dat is meer dan tweemaal die van ons vaderland; de bevolking bereikt er echter nog niet het getal van 35000 zielen. Zij is gelegen ten zuiden van een gebergte, dat in west-zuid-westelijke rigting van den Boekit Raja, de Dajakschen Godenberg, tot de kusten van Matan zich uitstrekt en over eene lengte van 35 geogr. mijlen hare noord-noord-westelijke grenzen uitmaakt. Van dat gebergte stroomen zuidwaarts en zuid-oostwaarts een drietal rivieren in de Java-zee, de rivieren van Kotaringin, van Pĕmboeang en de Katingan. 't Is het stroomgebied dezer drie rivieren, waar zich op grooteren afstand van het gebergte dat van de Sampit-rivier en, digter bij de kusten, nog vele andere tusschen in schuiven, dat in de volgende bladen het onderwerp onzer beschouwing zijn zal.

Het genoemde gebergte scheidt het stroomgebied van de drie hoofdrivieren des lands van die der rivier Pawan, de hoofdrivier van Matan, en der rivieren Pinoh en Ela, beide takken van de Melahoei, die in

---

[1] Aanleiding en hoofdbron voor deze beschrijving zijn geweest vier rapporten van het jaar 1853, van den Heer von Gaffron, door den Heer A. L. Weddik, den toenmaligen Gouverneur van Borneo, naar dat gedeelte des eilands gezonden om naar steenkolen onderzoek te doen.